

колко души ги затворили, защото сушили снѣгъ по печкитѣ, та го продавали на бѣднитѣ за соль.

Като чули това, любопитнитѣ селяни не само млъкнали, но се и засрамили.

Прѣведе М. Куюнджиевъ.

2) Къщи отъ книги.

Въ Америка, отъ година на година, книгата започва да се употребява въ всичко. Тамъ има фабрики, които правятъ ботилки (шишета) отъ книга. Тия ботилки сѣ доста трайни и тѣй ефтени, че слѣдъ като употребятъ каквото има въ тѣхъ, хвърлятъ ги.

Въ Германия отъ книга приготвяватъ едно особено сукно. Въ *Ню-Йоркъ* пѣкъ строятъ и къщи отъ книга. Такава една къща, която има 16 стай, струвала 200.000 лева. По мнѣнието на инженеритѣ, тия къщи сѣ по трайни и по удобни отъ всѣка камена къща.

Въ Норвегия е построена отъ книги цѣла църква, въ която могатъ да се помѣстятъ хиляди души. Книгата ще има много голѣмо бѣдаще.

(Изъ сп. „Природа“)

3) Попитали Ивана: „Защо Иванчо, кога пѣтелътъ пѣе си затваря очитѣ?“

„За да го видятъ че знае да пѣе на изустъ.“ — отговорилъ Иванчо.

4) Веднѣжъ учителътъ запиталъ Стоенча: — „отъ що се явява росата?“

„Тя, учителю, земята като се върти бърже, че се изпотява“ — отговорилъ Стоенчо

